

UCHWAŁA Nr LIV/249/18
RADY MIEJSKIEJ MIEROSZOWA
z dnia 26 kwietnia 2018 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mieroszowa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 1369 ze zm.) Rada Miejska Mieroszowa uchwała, co następuje :

§ 1. Udziela się odpowiedzi na skargę pana Marcina Raczyńskiego wniesioną pismem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2018 r. Sygn. akt III DK/Wr 10/18 na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mieroszowa, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, skargę o której mowa w § 1 wraz z udzieloną na nią odpowiedzią.

§ 3. Wykonanie Uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej.

§ 4. Udziela się pełnomocnictwa procesowego Kancelarii Radcy Prawnego Lucyna Stelmaszak – Górka, ul. Partyzantów 117/1, 51-679 Wrocław do reprezentowania Rady Miejskiej Mieroszowa w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w tym Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Mieroszowie.

Uzasadnienie

do Uchwały w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mioszowa z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mioszowa

Pismem z dnia 29 marca 2018 r. pan Marcin Raczyński skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mioszowa z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mioszowa, w której zaskarżył przedmiotową uchwałę, zarzucając naruszenie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, a także art. 2 i art. 7 Konstytucji RP, w wyniku czego doszło do naruszenia prawa i nieuzasadnionego obniżenia wynagrodzenia w związku z pełnioną funkcją Burmistrza Mioszowa.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 1369 ze zm.) skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi. W związku z tym Wojewódzki Sąd Administracyjny pismem z dnia 4 kwietnia 2018 r. Sygn. akt III DK/Wr 10/18 przekazał ww. skargę Radzie Miejskiej Mioszowa.

Organ, którego skarga dotyczy zobowiązany jest do przekazania skargi sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. W przypadku nie zastosowania się do powyższych obowiązków, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny (art. 55 ustawy).

Z uwagi na powyższe podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne celem wypełnienia obowiązków nałożonych na organ ww. ustawą.

załącznik
do Uchwały Nr LIV/249/18
Rady Miejskiej Mieroszowa
z dnia 26 kwietnia 2018 r.

Mieroszów, dnia 26 kwietnia 2018 r.

BRM.0751.1.1.2018

WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
we Wrocławiu
ul. Świętego Mikołaja 78-79
50-951 Wrocław

Skarżący : Marcin Raczyński

Organ administracji : RADA MIEJSKA MIEROSZOWA

pl. Niepodległości 1

58-350 Mieroszów

Odpowiedź na skargę

Wniesioną przez Pana Marcina Raczyńskiego, przekazaną pismem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2018 r. Sygn. Akt III DK/Wr 10/18 na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 lutego 2018 r. roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mieroszowa

Na podstawie przepisu art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przez sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 1369 ze zm.), działając w imieniu Rady Miejskiej Mieroszowa przekazuję skargę pana Marcina Raczyńskiego na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 lutego 2018 r. roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mieroszowa.

W odpowiedzi na wskazaną wyżej skargę niniejszym podnoszę, iż Rada Miejska Mieroszowa wnioskuje o :

- 1) odrzucenie skargi na ww uchwałę,
lub ewentualnie
- 2) oddalenie skargi na ww uchwałę,

- 3) wnosi o przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność przedstawiciela zaskarżonego organu lub jego pełnomocnika.
- 4) zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 lutego 2018 r. Rada Miejska Mioszowa podjęła Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mioszowa w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mioszowa.

W dniu 29 marca 2018 r. pan Marcin Raczyński skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na Uchwałę Nr LII/239/18 Rady Miejskiej Mioszowa z dnia 28 lutego 2018 roku w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla Burmistrza Mioszowa, która została przekazana Radzie Miejskiej pismem z dnia 4 kwietnia 2018 r. Sygn. Akt III DK/Wr 10/18, zarzucając naruszenie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, a także art. 2 i art. 7 Konstytucji RP, w wyniku czego doszło do naruszenia prawa i nieuzasadnionego obniżenia wynagrodzenia w związku z pełnioną funkcją Burmistrza Mioszowa.

Powyższa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.), art. 8 ust. 2, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 902 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (t.j. Dz. U. z 2014 r. , poz. 1786 z późn. zm.)

Organ nadzoru w stosunku do ww. uchwały nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego, w związku z tym uchwała weszła w życie z dniem podjęcia tj. 28 lutego 2018 r. z mocą obowiązująca od 1 czerwca 2018 r.

Zgodnie z orzecznictwem przyjęcie mandatu burmistrza oznacza zgodę na podjęcie zatrudnienia na warunkach określonych przez radę gminy w ramach prawa powszechnie obowiązującego, czyli ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o pracownikach samorządowych i rozporządzeń wykonawczych do nich.

Stosunek pracy pracownika samorządowego nawiązany na podstawie wyboru podlega uregulowaniom ustawy o pracownikach samorządowych. Szczególną postacią stosunku pracy z wyboru jest stosunek pracy burmistrza. Szczególność ta wynika z tego, że te stanowiska pracownicze obsadzane są w drodze wyborów bezpośrednich, a jedynym organem uprawnionym do oceny jakości świadczonej pracy przez burmistrza jest rada gminy, jako organ stanowiący i kontrolny gminy i stąd wyłącznie do jej kompetencji należy kształtowanie poziomu wynagrodzenia.

W ramach tych kompetencji rada ustala wynagrodzenie wójta w granicach prawa powszechnie obowiązującego. Burmistrz obejmując mandat, wyraża zgodę na poddanie się rygorom wynikającym

z tego prawa. W granicach obowiązujących przepisów rada gminy ustala wynagrodzenie i w tych granicach może je modyfikować.

Według Rady Miejskiej Mieroszowa, zaskarżona uchwała podjęta została zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zawierała uzasadnienie faktyczne i prawne. W związku w tym należy uznać, iż w żaden sposób uchwała ta nie narusza prawa, stąd też brak jest podstaw do jej uchylecia.

Stanowisko Rady Miejskiej Mieroszowa w tej sprawie zostało potwierdzone wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II PK 330/07, OSNP 2009, nr 21-22, poz. 278. Sąd stwierdził w nim jednoznacznie, że: „Obniżenie przez radę gminy wynagrodzenia burmistrza nie wymaga jego zgody.” W uzasadnieniu do wyroku Sąd Najwyższy odnosząc się do twierdzeń skarżącego burmistrza, że dokonując obniżenia wysokości jego wynagrodzenia Rada Miejska powinna była uzyskać na to jego pisemną zgodę, a nieuzyskanie tej zgody – a nawet niestranienie się o nią – musi być potraktowane w ten sposób, że jednostronna czynność prawna Rady Miejskiej nie rodzi skutków prawnych, a nawet – ze względu na niespełnienie warunku uzyskania pisemnego oświadczenia powoda o wyrażeniu zgody – jest nieważna. Sąd Najwyższy dalej stwierdził: „- teza powyższa nie daje się obronić. Pogląd powoda, że do zmiany wysokości jego wynagrodzenia jako pracownika samorządowego mogło dojść tylko za jego zgodą w drodze porozumienia stron stosunku pracy, nie znajduje oparcia ani w przepisach ustawy o pracownikach samorządowych, ani w przepisach kodeksu pracy.”

Powyższy pogląd Sądu Najwyższego, że „Obniżenie przez radę gminy wynagrodzenia burmistrza nie wymaga jego zgody” podzielił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 12 marca 2010 r., II OSK 14/10, LEX 597252. Według uzasadnienia – skoro nie budzi wątpliwości, że rada gminy jednostronnie ustala wynagrodzenie po zatrudnieniu wójta przez Urząd Gminy (art. 8 ust. 1 ustawy z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych), a wójt nie ma roszczenia o konkretną kwotę wynagrodzenia, to podobnie też rada ma kompetencje do jednostronnej zmiany tego wynagrodzenia w granicach pozostawionych w powołanym rozporządzeniu do jej uznania w formie „widełek”. Gdyby zasady trwałości mandatu wywodzić brak kompetencji dla rady gminy do zmiany tej wysokości, niezrozumiałe byłoby przyznanie jej prawa do początkowego określania tejże wysokości. Gdyby zaś wynagrodzenie miało mieć charakter sztywny, od początku do końca sprawowania mandatu niezależnie od jakiegokolwiek czynnika, jego wysokość nie byłaby określona w przepisach powszechnie obowiązujących w formie widełek. Zdaniem Sądu umieszczenie regulacji prawnej dotyczącej ustalania wynagrodzenia wójta i przyznanie radzie gminy kompetencji do podejmowania rozstrzygnięć w tym zakresie wskazuje, że ten element stosunku pracy wójta jest określany jednostronnym, władczym oświadczeniem woli organu stanowiącego gminy, zastępującego pracodawcę. W braku możliwości zastosowania wypowiedzenia zmieniającego wójt nie pozostaje bezbronny wobec rady, jak to wskazuje organ nadzoru. Pomijając to, że teoretycznie może złożyć mandat, co da skutek zbliżony do tego, jakby nie przyjął wypowiedzenia zmieniającego, to wójtowi przysługuje droga sądowa ochrony swych praw.

Dodatkowo z ostrożności procesowej należy wskazać, że wszystkie przytoczone w uzasadnieniu projektu uchwały Rady Miejskiej przyczyny obniżenia Skarżącemu wynagrodzenia są prawdziwe oraz uzasadnione. Skarżący za rok 2016 w trakcie procedury absolutoryjnej w 2017 roku nie uzyskał absolutorium, choć Rada Miejska Mieroszowa była w tej materii ograniczona do wniosku Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium. Faktem jest również, że gmina ponosi nieuzasadnione koszty odsetek za brak dokonania zwrotu nadpłaty podatku przez jednego z podatników oraz to, że Skarżący nie wykazywał tej informacji w projektach budżetów za lata 2015, 2016 i 2017, które były przedstawiane do uchwalenia Radzie Miejskiej.

Wobec powyższego wnosi się jak na wstępie.

Załączniki :

1. Kopia Protokołu Nr LII/18 z sesji Rady Miejskiej Mieroszowa z dnia 28 lutego 2018 r. potwierdzona za zgodność z oryginałem.
2. Kopia pisma Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr K.WR.0003.31.2017 r. z dnia 27 grudnia 2017 r. potwierdzona za zgodność z oryginałem.